ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 13ης Δεκεμβρίου 1996

Υπόθεση Τ-128/96

Giorgio Lebedef
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Υπάλληλοι - Άρνηση της Επιτροπής να διανείμει με τις υπηρεσίες της εσωτερικού ταχυδρομείου τις ανακοινώσεις αυτόνομης συνδικαλιστικής οργανώσεως προς το προσωπικό - Έννομο συμφέρον - Παραδεκτό - Αίτημα αποζημιώσεως - Αντικείμενο της διαφοράς - Συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών - Παραδεκτό»

Πλήρες κείμενο στη γαλλική γλώσσα . . . . . II - 1679

Αντικείμενο: Προσφυγή-αγωγή με την οποία ζητείται, αφενός, η ακύρωση της αποφάσεως του προϊσταμένου της μονάδας «Σχέσεις με τους εκπροσώπους του προσωπικού και τις ΣΕΟ», της Γενικής Διευθύνσεως «Προσωπικό και Διοίκηση» (ΓΔ IX) της Επιτροπής, με την οποία δεν επετράπη η διανομή, μέσω των υπηρεσιών εσωτερικού ταχυδρομείου της Επιτροπής, των ανακοινώσεων της αυτόνομης συνδικαλιστικής οργανώσεως Action & Défense - Luxembourg (A & D - L) που απευθύνονταν στο προσωπικό της Επιτροπής στο Λουξεμβούργο και, αφετέρου, η αποκατάσταση της προκληθείσας ζημίας.

Αποτέλεσμα: Απαράδεκτο. Παρέλκει η απόφανση επί της αιτήσεως παρεμβάσεως.

Επιτομή της διατάξεως

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων), υπάλληλος της Επιτροπής υπηρετών στο Λουξεμβούργο στο Γραφείο Στατιστικής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Eurostat), είναι γενικός γραμματέας της αυτόνομης συνδικαλιστικής οργανώσεως Action & Défense - Luxembourg (A & D - L).

Η A & D - L, που συστάθηκε στις 7 Ιουνίου 1995, απέκτησε καταστατικό και εξέλεξε την πρώτη της εκτελεστική επιτροπή στις 21 Σεπτεμβρίου 1995. Εν συνεχεία, δεν της αναγνωρίστηκε το δικαίωμα να διανέμει τις ανακοινώσεις της στο προσωπικό μέσω των υπηρεσιών εσωτερικού ταχυδρομείου της Επιτροπής.

Με επιστολές της 18ης και 19ης Οκτωβρίου 1995, ο προσφεύγων ζήτησε από τον προϊστάμενο της μονάδας «Σχέσεις με τους εκπροσώπους του προσωπικού και τις ΣΕΟ» (συνδικαλιστικές και επαγγελματικές οργανώσεις) της Γενικής Διευθύνσεως Προσωπικού και Διοικήσεως (ΓΔ IX) της Επιτροπής (στο εξής: μονάδα ΣΕΟ) να του εκθέσει τους λόγους για τους οποίους αρνήθηκε να του αναγνωρίσει το εν λόγω δικαίωμα και να άρει την άρνηση αυτή.

Ο προϊστάμενος της μονάδας ΣΕΟ απάντησε στις δύο αυτές επιστολές με έγγραφο της 26ης Οκτωβρίου 1995. Εξήγησε ότι η απόφαση με την οποία δεν δόθηκε άδεια για την κυκλοφορία των ανακοινώσεων της A & D - L μεταξύ του προσωπικού στηρίζεται στο άρθρο 21 της συμφωνίας της 20ής Σεπτεμβρίου 1994, περί των σχέσεων μεταξύ της Επιτροπής και των συνδικαλιστικών και επαγγελματικών οργανώσεων (στο εξής: συμφωνία-πλαίσιο), στην οποία η A & D - L δεν έχει προσχωρήσει.

Στις 20 Δεκεμβρίου 1995, ο προσφεύγων υπέβαλε διοικητική ένσταση, βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΚΥΚ), η οποία είχε ως αντικείμενο την άρνηση του προϊσταμένου της μονάδας ΣΕΟ «να επιτρέψει τη διανομή μέσω των

υπηρεσιών εσωτερικού ταχυδρομείου των ανακοινώσεων της αυτόνομης συνδικαλιστικής οργανώσεως [A & D - L] που προορίζονταν για το προσωπικό της Επιτροπής στο Λουξεμβούργο», το προαναφερθέν έγγραφο της 26ης Οκτωβρίου 1995, καθώς και το ζήτημα της καταβολής αποζημιώσεως για την προκληθείσα ζημία.

Με απόφαση της 15ης Μαρτίου 1996, το αρμόδιο για τα ζητήματα προσωπικού μέλος της Επιτροπής θέσπισε τις «πρακτικές διατάξεις σχετικά με τη δημοσίευση των φυλλαδίων των ΣΕΟ που δεν έχουν προσχωρήσει στη συμφωνία-πλαίσιο, των εκπροσώπων των εκλογικών συνδυασμών που δεν έχουν υποβληθεί από κάποια ΣΕΟ» (στο εξής: πρακτικές διατάξεις). Στο κρίσιμο τμήμα των διατάξεων αυτών διευκρινίζεται ότι: «στις συνδικαλιστικές και επαγγελματικές οργανώσεις (ΣΕΟ) που δεν έχουν προσχωρήσει στη συμφωνία-πλαίσιο με την Επιτροπή (...) [επιτρέπεται] να χρησιμοποιούν τα μέσα αναπαραγωγής και εσωτερικού ταχυδρομείου της Επιτροπής για τη σχετική με τις δραστηριότητές τους ενημέρωση του προσωπικού. Θεωρούνται ΣΕΟ κατά την έννοια αυτών των πρακτικών διατάξεων οι οργανώσεις που τηρούν τις αρχές που διαλαμβάνονται στο κεφάλαιο I.2 α΄ και β΄ της συμφωνίας-πλαίσιο».

Ο προϊστάμενος της μονάδας ΣΕΟ κοινοποίησε τις πρακτικές διατάξεις στον πρόεδρο της A & D - L, με έγγραφο της 15ης Μαρτίου 1996. Με το έγγραφο αυτό, τον ενημέρωσε για την εφαρμογή τους και ανέφερε ότι: «μετά από μια πειραματική περίοδο της τάξεως των δύο ετών (συμπεριλαμβανομένης της περιόδου των προσεχών βάσει του ΚΥΚ εκλογών), [οι πρακτικές διατάξεις] θα μπορούν να αξιολογηθούν με σκοπό ενδεχόμενη αναθεώρησή τους».

Η διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος απορρίφθηκε με απόφαση της 10ης Μαΐου 1996, που του κοινοποιήθηκε με έγγραφο της 14ης Μαΐου 1996. Η απόφαση διαπίστωσε ότι οι πρακτικές διατάξεις παρέχουν τη δυνατότητα «αντιμετωπίσεως όλων των ΣΕΟ επί ίσης βάσεως, όσον αφορά τη διανομή με τα μέσα της Επιτροπής των φυλλαδίων που αφορούν την ιδιαίτερη δραστηριότητά τους» και ότι «η προκριθείσα λύση μπορεί να ικανοποιήσει πλήρως την αίτηση που έχει υποβάλει ο ενιστάμενος».

Επί του παραδεκτού των αιτημάτων

Όταν, βάσει του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ένας διάδικος ζητεί από το Πρωτοδικείο να κρίνει επί του απαραδέκτου χωρίς να εισέλθει στην ουσία, το Πρωτοδικείο μπορεί, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του εν λόγω άρθρου, να αποφανθεί χωρίς τη διεξαγωγή προφορικής διαδικασίας. Ομοίως, το Πρωτοδικείο μπορεί να αποφανθεί χωρίς προφορική διαδικασία όταν εξετάζει αυτεπαγγέλτως το απαράδεκτο για λόγους δημοσίας τάξεως, κατ' εφαρμογήν των άρθρων 113 και 114, παράγραφοι 3 και 4, του Κανονισμού Διαδικασίας. Εν προκειμένω, από τα έγγραφα της δικογραφίας καθίσταται δυνατή η απόφανση επί της αιτήσεως της Επιτροπής που αφορά το παραδεκτό του ακυρωτικού αιτήματος, χωρίς τη διεξαγωγή προφορικής διαδικασίας. Από τα έγγραφα αυτά καθίσταται δυνατόν να κριθεί αυτεπαγγέλτως, υπό τις ίδιες συνθήκες, το παραδεκτό του αιτήματος αποζημιώσεως (σκέψη 14).

Επί του ακυρωτικού αιτήματος

Η προσφυγή πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αποσκοπεί στην ακύρωση της αποφάσεως του προϊσταμένου της μονάδας ΣΕΟ, με την οποία αρνήθηκε να επιτρέψει τη διανομή, μέσω των υπηρεσιών εσωτερικού ταχυδρομείου της Επιτροπής, των ανακοινώσεων της A & D - L που προορίζονταν για το προσωπικό της Επιτροπής στο Λουξεμβούργο, απόφαση η οποία επικυρώθηκε με το από 26 Οκτωβρίου 1995 έγγραφο (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση) (σκέψη 18).

Το έννομο συμφέρον εκτιμάται κατά τον χρόνο ασκήσεως της προσφυγής (σκέψη 19).

Παραπομπή: ΠΕΚ, 18 Ιουνίου 1992, Τ-49/91, Turner κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-1855, σκέψη 24

Η προσβαλλόμενη απόφαση αντικαταστάθηκε από την από 15 Μαρτίου 1996 απόφαση του αρμόδιου για τα ζητήματα προσωπικού μέλους της Επιτροπής, με την οποία θεσπίστηκαν πρακτικές διατάξεις, βάσει των οποίων στις ΣΕΟ που δεν έχουν

προσχωρήσει στη συμφωνία-πλαίσιο, όπως είναι η A & D - L, «[επιτρέπεται] να χρησιμοποιούν τα μέσα αναπαραγωγής και εσωτερικού ταχυδρομείου της Επιτροπής για τη σχετική με τις δραστηριότητές τους ενημέρωση του προσωπικού». Επομένως, η απόφαση της 15ης Μαρτίου 1996 ισοδυναμεί με ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως (σκέψη 20).

Δεδομένου ότι ο προσφεύγων ικανοποιήθηκε ως προς το σημείο αυτό ήδη πριν από την άσκηση της προσφυγής στις 14 Αυγούστου 1996 δεν δικαιολογεί έννομο συμφέρον να ζητήσει την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως. Το γεγονός ότι οι πρακτικές διατάξεις, μετά από μια πειραματική περίοδο της τάξεως των δύο ετών, θα μπορούν να αξιολογηθούν με σκοπό την ενδεχόμενη αναθεώρησή τους δεν ασκεί επιρροή. Το γεγονός ότι η αξιολόγηση αυτή θα μπορούσε, μετά την πάροδο της ως άνω περιόδου, να οδηγήσει τη διοίκηση να λάβει απόφαση μη επιτρέπουσα στην A & D - L να χρησιμοποιεί τα μέσα αναπαραγωγής και εσωτερικού ταχυδρομείου της Επιτροπής για να διανέμει τις ανακοινώσεις της στο προσωπικό, λαμβάνοντας ως δεδομένο ότι η A & D - L δεν θα έχει εν τω μεταξύ προσχωρήσει ως ΣΕΟ στη συμφωνία-πλαίσιο, δεν μπορεί να δικαιολογήσει γεγεννημένο και ενεστώς έννομο συμφέρον του προσφεύγοντος προς άσκηση προσφυγής κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως (σκέψη 21).

Υπό τις συνθήκες αυτές, το ακυρωτικό αίτημα πρέπει να κριθεί απαράδεκτο, χωρίς να χρειάζεται να κριθούν οι λοιπές ενστάσεις απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή (σκέψη 22).

Επί του αιτήματος αποζημιώσεως

Σύμφωνα με το άρθρο 19 του Οργανισμού (ΕΚ) του Δικαστηρίου και το άρθρο 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να αναφέρει το αντικείμενο της διαφοράς και να περιέχει συνοπτική έκθεση των προβαλλομένων ισχυρισμών. Τα στοιχεία αυτά πρέπει να αναφέρονται κατά τρόπο αρκούντως σαφή και ακριβή ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στον καθού να προετοιμάζει την άμυνά του και στο Πρωτοδικείο να κρίνει την προσφυγή, ενδεχομένως χωρίς την προσκόμιση άλλων

πληροφοριακών στοιχείων προς στήριξή της. Προκειμένου να διασφαλίζεται η ασφάλεια δικαίου και η ορθή απονομή της δικαιοσύνης, πρέπει, για το παραδεκτό μιας προσφυγής, τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία επί των οποίων στηρίζεται να προκύπτουν, τουλάχιστον συνοπτικά αλλά κατά τρόπο συνεκτικό και κατανοητό, από το δικόγραφο αυτής ταύτης της προσφυγής (σκέψη 24).

Παραπομπή: ΠΕΚ, 18 Σεπτεμβρίου 1996, Τ-387/94, Asia Motor France κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. ΙΙ-961, σκέψη 106

Προσφυγή που δεν είναι αρκούντως σαφής πρέπει να κηρύσσεται απαράδεκτη, καθόσον η παράβαση του άρθρου 19 του Οργανισμού του Δικαστηρίου και του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ΄, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου συγκαταλέγεται μεταξύ των λόγων απαραδέκτου τους οποίους το Πρωτοδικείο μπορεί να εξετάσει αυτεπαγγέλτως, οποτεδήποτε, βάσει του άρθρου 113 του εν λόγω Κανονισμού Διαδικασίας (σκέψη 25).

Παραπομπή: ΠΕΚ, 10 Ιουλίου 1990, Τ-64/89, Automec κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. ΙΙ-367, σκέψεις 73 και 74

Παρέλκει η απόφανση επί της αιτήσεως παρεμβάσεως της Union syndicale - Luxembourg (σκέψη 28).

Διατακτικό:

Το Πρωτοδικείο απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή ως απαράδεκτη.

Παρέλκει η απόφανση επί της αιτήσεως παρεμβάσεως.

Καταδικάζει τον προσφεύγοντα-ενάγοντα στο σύνολο των δικών του δικαστικών εξόδων και εκείνων της Επιτροπής. Η Union syndicale - Luxembourg θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.